

Kongl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen, angående anslag under riksstatens femte hufvudtitel med anledning af föreslagna ändringar dels i värnpligtslagen den 5 juni 1885 dels i lagen angående lindring i rustnings- och roteringsbesvären af samma dag; gifven Stockholms slott den 14 oktober 1892.

Under åberopande af bilagda statsrådsprotokoll öfver ett sjöförsvarsärende, vill Kongl. Maj:t, under förutsättning af bifall till de denna dag aflåtna nådiga propositioner angående förändrad lydelse i vissa delar af värnpligtslagen den 5 juni 1885 och angående ändring i lagen om lindring i rustnings- och roteringsbesvären den 5 juni 1885 föreslå Riksdagen:

att för öfvande af de flottan tillhörande värnpligtige under den till 66 dagar förlängda öfningstiden för år 1893 under femte hufvudtiteln på extra stat anvisa ett anslag å 85,000 kronor, att gemensamt med det ordinarie anslaget till sjöbeväringens vapenöfningar samt beklädnad och ersättning derför redovisas; samt

att för beredande af ytterligare lindring utaf tio procent i rustnings- och roteringsbesvären för de rust- och rotehållare, som utgöra dessa besvär effektivt, måtte under femte hufvudtiteln för år 1893 på extra stat anvisas ett anslag af 13,300 kronor, att redovisas gemensamt med det å ordinarie stat anvisade anslag till lindring i rustnings- och roteringsbesvären.

Kongl. Maj:t förblifver Riksdagen med all Kongl. nåd och ynnest städse välbevågen.

O S C A R.

C. v. Otter.

... the ... of ...

... the ... of ...

... the ... of ...

... the ... of ...

ORDER

... the ... of ...

*Protokoll öfver ett sjöförsvarsärende, hållet inför Hans Maj:t
Konungen uti statsrådet å Stockholms slott den 14
oktober 1892.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern BOSTRÖM,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena grefve LEWENHAUPT,
Statsråden: herr friherre VON OTTER,
friherre VON ESSEN,
friherre ÅKERHIELM,
ÖSTERGREN,
GROLL,
WIKBLAD,
GILLJAM och
friherre RAPPE.

Departementschefen, Statsrådet herr friherre von Otter anhöll i underdånighet att, med anledning af Kongl. Maj:ts på föredragning af statsrådet och chefen för landtförsvarsdepartementet denna dag fattade beslut om aflåtande af nådiga propositioner till Riksdagen angående dels förändrad lydelse i vissa delar af värnpligtslagen den 5 juni 1885, dels ändring i lagen om lindring i rustnings- och roteringsbesvärerna af samma dag, få underställa Kongl. Maj:ts nådiga pröfning frågan om de kostnader, som för år 1893 under femte hufvudtiteln komme att erfordras såväl till följd af den i förstnämnde lag föreslagna tillökning i de värnpligtiges öfningstid som den ytterligare lindring af tio procent

i rustnings- och roteringsbesvären, hvilken för år 1893 skulle ega rum; och yttrade herr departementschefen dervid:

»Enligt de föreslagna ändringarne i värnpligtslagen skulle öfnings-tiden för de värnpligtige, hvilken enligt gällande bestämmelser utgör 42 dagar, ökas för år 1893 till 66 dagar och derefter till 90 dagar.

Då enahanda förslag till utsträckning af öfnings-tiden skulle föreläggas innevarande års lagtima Riksdag, framhöll jag i mitt yttrande till statsrådsprotokollet angående reglering af utgifterna under femte hufvudtiteln dels huru betydligt ökade kostnader det skulle medföra att under hela den sålunda utsträckta öfnings-tiden öfva sjöbeväringen ombord å flottans fartyg under ledning af flottans befäl, dels ock att detta dessutom hvarken vore för de värnpligtiges utbildning nödigt eller ens utan olägenhet för flottans stammanskaps öfningar möjligt, hvarföre jag äfven, efter samråd med chefen för landtförsvarsdepartementet, föreslog att, med antagandet af de ifrågasatta ändringarne i värnpligtslagen, sjöbeväringens öfningar skulle så fördelas, att desamma komme att ega rum *dels* i land under befäl från armén men med medel från flottans anslag under 36 dagar af de 66 och under 60 dagar af de 90 öfnings-dagarne, *dels ock* ombord å fartyg under befäl från flottan under återstående 30 dagar.

En sådan anordning af sjöbeväringens vapenöfningar, i händelse af en utsträckning i öfnings-tiden, anser jag under nuvarande förhållanden fortfarande vara den enda lämpliga och äfven den enda möjliga, så framt icke så väl kostnaden skall mångdubblas som sjömanskårens utbildning eftersättas, och då från landtförsvarets sida hinder därför icke möter, hemställer jag, att beräkningarne af behovet utaf anslagstillökning för sjöbeväringens vapenöfningar i följd af ändringarne i värnpligtslagen må få grundas på förutsättningen af en sådan fördelning af öfningarne, som den här ofvan omförmälda.

På sätt jag i förberörda statsrådsprotokoll tillika anförde, skulle för att på nu nämnda sätt öfva det antal, hvartill de flottan tillhörande värnpligtige antagits högst uppgå eller 1,500 man, enligt beräkningar, stödda på uppgifter från marinförvaltningen, erfordras en kostnad för 66 dagars öfnings-tid af 220,410 kronor och för 90 dagars öfnings-tid af 252,450 kronor. Då likväl sjöbeväringens antal under åren 1887—1890 endast småningom stigit från 307 till 682 och en tillväxt till beräknade 1,500 man således icke syntes för de närmast kommande åren vara att motse, ansåg jag tillräckligt att tillsvidare beräkna anslaget för en styrka af allenast 1,000 man. Kostnaden skulle då med tillämpning af de ofvan omförmälda beräkningarne uppgå för 66 dagars öfning

till 146,940 kronor och för 90 dagars öfning till 168,300 kronor, hvar-till komme dels rese- och traktamentskostnad samt inqvarteringsersättning för de officerare af armén, som under öfningarne i land skulle leda desamma, förslagsvis beräknad till 10,000 kronor, dels den kostnad, som under öfningarne i land möjligen kunde ifrågakomma för de värnpligtiges inqvarterande, hvilken senare kostnad jag likväl icke medtog i beräkningarne för 1893, enär åtminstone flertalet värnpligtige torde kunna inlogeras i befintliga kaserner, hvilka under den tid de värnpligtiges öfningar äro afsedda att ega rum i allmänhet äro delvis utrymda.

Ehuruväl tillväxten i antalet värnpligtige vid flottan, som inställt sig till öfning, under detta år ansenligt ökats, så att detsamma uppgått till 915 man, anser jag dock att för år 1893 kostnaderna för sjöbeväringens vapenöfningar kunna, på sätt här ofvan skett, beräknas efter ett antal af 1,000 man, eller för 66 dagars öfningstid, oberäknadt möjliga inqvarteringskostnader för de värnpligtige, till 156,940 kronor.

Utom desse till 1,000 man beräknade värnpligtige, afsedde för flottans bemanning, komma äfven, sedan innevarande års lagtima Riksdag der-till anvisat medel, att under år 1893 med kostnad från anslaget till sjöbeväringens vapenöfningar öfvas det antal värnpligtige, beräknade till högst 500 man, som äro afsedda för sjöbefästningarne. Dessas öfvande å Kungsholms fästning under befäl från flottan eller framdeles från den nya fästningsartillerikåren skulle enligt i marinförvaltningen gjorda beräkningar medföra en kostnad för 66 dagar af 27,984 kronor och för 90 dagar af 38,160 kronor.

Totalkostnaden för öfvande af de flottan tillhörige värnpligtige skulle enligt förenämnda beräkningar uppgå för en öfningstid af 66 dagar till 184,924 kronor eller i rundt tal till 185,000 kronor och för en öfningstid af 90 dagar till 216,460 kronor eller i rundt tal till 216,000 kronor och alltså erfordra en tillökning i det af innevarande års lagtima Riksdag till 100,000 kronor bestämda anslaget till sjöbeväringens vapenöfningar

i förra fallet af 85,000 kronor och

i senare fallet af 116,000 kronor.

För år 1893 skulle sålunda erfordras ett ytterligare anslag af 85,000 kronor och jag hemställer fördenskull att Eders Kongl. Maj:t täcktes föreslå Riksdagen

att för öfvande af de flottan tillhörande värnpligtige under den till 66 dagar förlängda öfningstiden för år 1893 under femte hufvudtiteln

på extra stat anvisa ett anslag å 85,000 kronor, att gemensamt med det ordinarie anslaget till sjöbeväringens vapenöfningar samt beklädnad och ersättning därför redovisas.

Jemlikt den föreslagna ändringen i lagen om lindring i rustnings- och roteringsbesvären skulle, utöfver den lindring af 30 procent i nämnda besvär, som år 1885 beslutats, ytterligare lindring af 10 procent för år 1893 medgifvas. I det anslag, som under femte hufvudtiteln finnes anvisadt till beredande af den hittills bestämda lindringen för de rust- och rotehållare, hvilka utgöra rustnings- och roteringsbesvären effektivt, och hvilket anslag af årets lagtima Riksdag bestämts till 40,000 kronor, erfordras således förhöjning med en tredjedel eller i rundt tal 13,300 kronor; och jag hemställer fördenskull, att Eders Kongl. Maj:t ville föreslå Riksdagen

att för beredande af ytterligare lindring utaf tio procent i rustnings- och roteringsbesvären för de rust- och rotehållare, som utgöra dessa besvär effektivt, måtte under femte hufvudtiteln för år 1893 anvisas ett extra anslag af 13,300 kronor, att gemensamt med det å ordinarie stat anvisade anslag till lindring i rustnings- och roteringsbesvären redovisas.

Hvad herr departementschefen sålunda hemställt behagade Hans Maj:t Konungen, på tillstyrkan af statsrådets öfriga ledamöter, i nåder bifalla; och skulle i följd häraf till Riksdagen aflåtas nådig proposition af den lydelse som bilagan till detta protokoll utvisar.

In fidem:

R. Sundin.